

OSZPECIĆ SIĘ (7) *vb pf*

oszpecić się (6), **oszpacić się** (1); oszpecić się *BibRadz* (3), *SkarŻyw*, *LatHar*, oszpecić się : oszpacić się *GórnDworz* (1:1).

się (5), sie (2).

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w oszpecić); a *jasne*.

inf oszpacić się (1). ◇ *fut* 2 sg oszpecisz się (1). ◇ *praet* 3 sg f oszpeciła się (1). ◇ 3 pl m pers oszpecili się (1). ◇ *con* 2 sg n byś się oszpeciło (1). ◇ 3 sg m by się oszpecił (2).

Sł stp, *Cn*, *Linde brak*.

1. *Okryć się złą sławą; polluere se PolAnt* (5) : O miáfto [...] przyidzie czas twoy/ á ktoreś czyniło bálwány lámo przeciw łobie ábyś fię ószpeciło. *BibRadz Ez* 22/3; Kaz [!] fię iey [*Maryi z Egniej*] ieden Kápłan rádził/ ieśli miał przy iednym beneficjum ná ktorým miernie przełtác mógł/ drugie ná prósbę ludzką trzymác: oná trochę fię rozmyśliwfy/ bárzo mu to zgániłá/ mowiac: Ószpeciłz fię/ á ná drugie obciázylz. *SkarŻyw* 582.

oszpecić się czym (1): Guzmanowi [...] thákowy łpołob trefnowánia przyłtoi/ ále dworzánin bárzoby fie tym ószpecił/ [...] á we włzytkim/ áby záchowan był włtyd/ y flácheckie przyłtoieńłtwo. *GórnDworz* O8v.

oszpecić się w czym (2): Y ószpecili fię włpráwách swoich/ á cudzołózyli w vczynekoch swoich. *BibRadz Ps* 105/39, *Ez* 14/11.

2. *Uczynić się brzydkim [czym]* (1) :

W przeciwstawieniu: »ozdobić się ... oszpacić się« (1): A iż tego białyngłowam dopułzczono/ áby fie łtroiły/ áby fie łtárály o czudność/ y o tho iáko iey przyłtoynie pomoc: potrzebá dworney pániey/ áby fiebie lámá dobrze znála/ czym fie ozdobić/ czym ószpácić może *GórnDworz* X3v.

3. *Pokalać się, splamić się [czym]* (1) : To oná rołzczká korzeniá Iełse/ która áni łękiem grzechu pierworodnego/ áni krzywością grzechu vczynekowe⁸⁹/ nigdy fię nie ószpeciłá. *LatHar* 477.

Synonimy: 1. *zhańbić się*; 3. *pokalać się, zbrukać się*.

Formacje współrdzenne cf SZPECIĆ.